

بررسی تاثیر عوامل موثر بر تعلق سازمانی در بازه قبل و بعد خصوصی سازی در شرکت مخابرات ایران

منیژه محمدی^۱

^۱ دانشگاه پیام نور مرکز غرب تهران

چکیده

یکی از شاخص های برتری یک سازمان نسبت به سازمانهای دیگر، نیروی انسانی متعهد و وفادار آن میباشد، این نوع از کارکنان یکی از عوامل مهم دستیابی سازمان به اهداف خود هستند. معمولاً کارمندان دارای تعهد و وفادار سازمانی بالا نسبت به کارکنانی که تعهد و وفاداری کمتری دارند، از عملکرد بهتری برخوردار هستند. هر سازمان نیاز به اعضای دارد که وابستگی اش با سازمان بیشتر از قرارداد مبادله ای رسمی باشد. به عبارت دیگر، سازمان ها به افرادی نیاز دارند که به نفع سازمان فراتر از وظایف مقرر عمل کنند و این امر به ویژه در مشاغل حساس از اهمیت به سزایی برخوردار است. بزرگترین چالش برای مدیران پرسنلی یکپارچه نمودن نیازهای سازمان با نیازهای فردی اعضای آن میباشد. که این امر منجر به ایجاد تعهد و وفاداری کارکنان نسبت به سازمان می گردد و در نتیجه حس تعلق را در کارکنان آن مجموعه تقویت می نماید. در تحقیق حاضر به بررسی تاثیر عوامل موثر بر تعلق سازمانی در بازه قبل و بعد خصوصی سازی در شرکت مخابرات ایران پرداخته شد. تحقیق فوق از نظر هدف، کاربردی و از منظر روش، توصیفی میباشد. تعداد نمونه، ۱۷۰ نفر از پرسنل شرکت مخابرات در شهر تهران که به صورت تصادفی ساده و براساس فرمول کوکران انتخاب شد که با استفاده از آزمون کلومروف اسمیرینوف، رگرسیون به بررسی تاثیر بین فرضیه ها پرداخته شد. نتایج تحقیقات نشان می دهد که تمامی فرضیه ها به اثبات رسید و در پایان پیشنهاداتی ارائه شد.

واژه های کلیدی: تعلق سازمانی، خصوصی سازی، شرکت مخابرات ایران